

"הורים יקרים, אני רוצה להודות"

מסדר ענידת כנפיים, חצרים, 29 ביוני 1995

ממלא מקום הרמטכ"ל, מפקד חיל האוויר, ההורים ובני המשפחות,

ואתם - בוגרי בית-הספר לטיסה,

הנוהג הוא שבמעמד חגיגי זה אומרים דברים על המצב, על חילות האוויר סביבנו, על חיל האוויר שלנו, על ההרתעה, ועוד ועוד. אני מבקש לחרוג היום מן המנהג הזה. אני מבקש להקדיש את הדברים הבאים לאנשים ולנשים שיושבים ברגע זה מאחורי גבי - ופניהם אליכם: האמהות שלכם, האבות שלכם, ההורים שלכם, אלה שמסתכלים עליכם ברגע זה בהרבה גאווה - וגם, יש לומר, הרבה דאגה. האבות והאמהות שלכם ליוו כל רגע בחייכם: הם היו אתכם ברגע לידתכם, הם דאגו לכם עם כאב השן הראשונה, עם מחלות הילדות, והם הלכו איתכם מאושרים ביום הראשון לגן הילדים, וביום הראשון לכיתה אלף. האמהות והאבות שלכם חגגו איתכם בעיניים נוצצות את הבר-מצווה, עברו אתכם את ימי בית-הספר העממי ובית-הספר התיכון, התכוננו איתכם למבחנים בלילות הארוכים, היו שותפים למעשי הקונדס שלכם, היו שותפים לאהבות ראשונות, ויחד עם האחים והאחיות והחברות ליוו אתכם באהבה ודאגה אל לשכת הגיוס. כן, הם עברו יחד איתכם את קורס הטיס: את ההצלחות, את הקשיים, את המבחנים, את השבתות עם הצידנית והשניצל, את הגעגועים לבית, לחברה. כאשר אתם לא נרדמתם כאן - הם התהפכו על משכבם בבית. והם השותפים למסדר הזה היום, הם עומדים איתכם במסדר הזה: גם הם גמרו היום את הקורס. הורים יקרים, אני רוצה להודות לכם על שגידלתם וחינכתם את הבנים האלה למה שהם היום. הם לא היו עומדים כאן ברגע זה, אחרי שנתיים כה קשות, אלמלא מה שקיבלו מכם בבית, אלמלא הדאגה להם, היד המושטת, הכתף התומכת. אמא, אבא, תודה.

ולכם - בוגרי קורס הטיס, לכם - הטייסים והנוטים: זו רק ראשיתה של דרך. עוד הרבה לפניכם. אתם מצטרפים היום לחיל האוויר הטוב ביותר בעולם, כדי להמשיך ולשמור אותו ככזה. אתם מקבלים לידיכם את מכונות המלחמה היקרות ביותר, המשוכללות ביותר, כדי

שביום פקודה ובעת הצורך תשמרו על חיינו, על חיי הוריהם, על חיי אחיהם וחבריהם, על חיי אזרחי מדינת ישראל. אנחנו סומכים עליכם. בלעדיכם לא היינו מעזים לנסות שלום. בלעדיכם לא ננצח במלחמה, אם חלילה תיכפה עלינו. אנו חולמים שלום ומנסים שלום, אך טרם הגיעה השעה להיפרד מכלי המלחמה. אולי ההיפך הוא הנכון. עלינו להיות הכי חזקים בסביבה שלנו - כדי שהשלום יבוא וכדי להפר מחשבות זדון.

בוגרים, כאשר אתם טסים בשמים בגובה 40 אלף רגל – אתם שם לבד, רק אתם והמטוס והשמים. כאן, למטה, אנחנו דואגים לכם, רוצים בביטחונכם. כאן, למטה, אנחנו אוהבים אתכם.

טוסו והצליחו.